

РЕШЕНИЕ

№ 8376

гр. София, 12.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 15.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **10629** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 - чл.298 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от И. Я. Р., чрез пълномощника му - адв. Д. Д. от САК, срещу действие на органа по принудително изпълнение, изразяващо се в премахване на 05.10.2023 година на строеж: Сграда с идентификатор 68134.4356.234 по КККР на [населено място] с административен адрес [населено място], [улица], разпоредено със Заповед №РА-20-15/03.05.2022 година, изд. на основание чл.195, ал.6 и чл.196, ал.3 от ЗУТ на главния архитект на Столична община.

Излагат се доводи за незаконосъобразно провеждане на административното производство по издаване на изпълнителното основание, като адресатът изцяло е бил лишен от възможност да участва в него. Заповедта за премахване на незаконния строеж е връчена по реда на § 4от ДР на ЗУТ, но И. Я. Р. е узнал за нейното издаване едва от предприетото на 5.10.2023г. принудително изпълнение на Заповед №РА-20-15/03.05.2022 година, изд. на основание чл.195, ал.6 и чл.196, ал.3 от ЗУТ на главния архитект на Столична община. Посочва се, че изпълнението не е пропорционално по смисъла на чл. 6 от АПК, тъй като с премахването на частично незаконна част от сграда ще бъде срутена и съществуващата законно изградена сграда, която всъщност е пристроена. Не на последно място се изтъква и обстоятелството, че сградата предмет на разпореденото премахване е единствено

жилище на И. Р., премахването на което ще доведе до нарушаване на чл. 8 от ЕКПЧ.

Ответната страна - район „Л.“, Столична община е депозирала становище от 9.01.2024г. и допълнително становище от 12.01.2024г. ведно с доказателства по реда на чл. 297, ал. 3 от АПК . В становищата са изложени подробни мотиви за извършените от нея изпълнителни действия. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

С оглед разпоредбата на чл.297 , ал.2 АПК , съдът разгледа жалбата в открито съдебно заседание.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Съгласно Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 193, том XVIII, дело № 3608/1994г. собственици на място от 290 кв.м, съставляващо имот пл.№ 297, кв.2 по плана на м.“Л.“, [населено място], [улица], заедно с къща на един етаж, състояща се от една стая, кухня, хол, коридор и мазе, застроена на площ 50 кв.м, са И. М. И., С. М. Х. и И. Я. Р., действащ при сключване на сделката със съгласието на майка си В. М. Я..

Съгласно разпоредбата на чл.195, ал.6 ЗУТ, посочена като правно основание за издаване на оспорения акт кметът на общината издава заповед за премахване на строежи, които поради естествено износване или други обстоятелства са станали опасни за здравето и живота на гражданите, негодни са за използване, застрашени са от самосрутване, създават условия за възникване на пожар или са вредни в санитарно-хигиенно отношение и не могат да се поправят или заздравят.

Правомощията си по посочената разпоредба кметът на Столична община е предоставила на главния архитект на общината със Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. /т.1.30 от нея/.

Заповед № РА-20-15/03.05.2022г. на главния архитект на Столична община е издадена от главния архитект на СО, съответно от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Въз основа на така установеното комисията е взела решение описаните постройки да се освидетелстват като опасни за здравето и живота на собствениците, негодни за ползване, създаващи условия за възникване на пожар, вредни в санитарно-хигиенно отношение, които не могат да се поправят и заздравят и не отговарят на нормите за проектиране в строителството и сигурност при експлоатация. Предложено е на ответника във връзка с това, да издаде заповед за тяхното премахване.

В хода на проверката заинтересованите лица – собствениците на имота, са поканени за изслушване като писмото е получено единствено от П. Ц. Х.. Писмата, адресирани до другите собственици са се върнали с отметка „непотърсена“ в

известieto за доставяне /доказателства на л.34 и сл./. На определената дата – 27.04.2021г., в районната администрация се е явила единствено В. М. Я.. От В. Я., Й. И. и П. Х., в районната администрация е входирано заявление , че нямат никакви условия и средства да си оправят жилищата, живеят без ток и вода. Възражения срещу съставения протокол не са направени.

По делото са представени множество снимки във връзка с освидетелстването на процесните постройки, връчването на различни книжа по реда на § 4 ДР ЗУТ и изпълнението на заповедта , които потвърждават описаното в Протокол № 2/11.05.2021г. техническо състояние на процесните постройки, а именно, че те са опасни за живота и здравето на обитателите им тъй като са застрашени от самосрутване поради некачествено изпълнение /без стоманобетонкови елементи, видно от самите снимки/ и поради лоша поддръжка – липсващи тухли от стените и керемиди от покривните конструкции, заменени с парчета балатум, дървени плоскости, найлон и пр. подръчни материали, които позволяват преминаване на дъждовни и снежни води и овлажняване на стените като по този начин компрометират и без това нестабилната конструкция на постройките, за което свидетелства хлътването на покривната конструкция в отделни участъци на жилищната сграда и пристройките към нея. Липсата на вода, ел.енергия и канализация, което обстоятелство не се оспорва от живущите там, потвърждава извода, че постройките са вредни в санитарно-хигиенно отношение и създават реална опасност от разпространение на болести, още повече, че в имота живеят малолетни лица и лица с влошено здравословно състояние.

Обжалваното действие е предприето в изпълнение на Заповед № РА-20-15/03.05.2022г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл.195, ал.6 ЗУТ е наредено на В. М. Я., Й. Д. И., В. И. М., Я. Ц. Х., П. Ц. Х., В. Ц. Х., Б. Ц. Х., А. Ц. Х. и Ц. Д. Х. да премахнат строеж „Едноетажна жилищна сграда с пристройки и постройки на допълващото застрояване“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.4356.234 по КККР на [населено място] с административен адрес [улица] като опасен за здравето и живота на собствениците, негоден за ползване, създаващ условия за възникване на пожар, вреден в санитарно-хигиенно отношение, който не може да се поправи и заздравя.

В посочената заповед е споменато постъпването на молба от И. Я. Р. с която се отправя искане за даване на възможност за ремонт на сградата. В заповедта е даден срок за доброволно премахване на сградите от собствениците.

В този смисъл твърдението за незнание от страна на жалбоподателя за предприетите действия по премахване на „Едноетажна жилищна сграда с пристройки и постройки на допълващото застрояване“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.4356.234 по КККР на [населено място] с административен адрес [улица] не може да бъде възприето от съда. Видно от протокол от 15.06.2022г. /л.28 от делото/ собствениците са уведомени чрез поставено на строежа съобщение и заповедта е влязла в сила.

В административната преписка се съдържат данни за връчване на съобщение за констатираното неизпълнение на влязлата в сила заповед и за насрочване на дата и час

за принудително премахване . При посещението на длъжностните лица не са открити живеещи в обекта. Поставено е съобщение за предстоящото принудително изпълнение и след изтичане на срока е свалено . След това на 5.10.2023г. е предприето обжалваното принудително изпълнение.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима , подадена е от лице с правен интерес , но е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл. 294 от АПК на обжалване подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението. Тази защита е както срещу недопустимостта на самото изпълнение, поради липса на изпълнително основание, така и срещу порочно изпълнение или неизпълнение на процесуални задължения на органа по изпълнението. Предмет на защита са както волеизявленията на органа по изпълнението по допустимостта или движението на изпълнителното производство, така и фактически действия, с които той осъществява процесуалните си правомощия.

Съгласно нормата на чл. 268, т. 1 от АПК на принудително изпълнение подлежат и съставляват изпълнително основание по см. на АПК влезлите в законна сила индивидуални административни или подлежащите на предварително изпълнение индивидуални административни актове .

В процесната спорна хипотеза изпълнително основание, въз основа на което е започнало изпълнителното производство от органа по изпълнението е Заповед № РА-20-15/03.05.2022г. на главния архитект на Столична община. Този индивидуален административен акт е влязъл в законна сила , поради което и следва да бъде изпълнен по реда на чл. 267 и сл. АПК. Следва да се отбележи , че Заповед № РА-20-15/03.05.2022г. на главния архитект на Столична община попада в обхвата на разпоредбата на чл.217 , ал.1,т.9 от ЗУТ .

Ответният административен орган е образувал изпълнително производство по привеждане в изпълнение на административния акт на основание чл. 276 от АПК.

Съгласно императивната разпоредба на чл. 277, ал. 1 от АПК органът по изпълнението отправя до длъжника покана за доброволно изпълнение в 14-дневен срок от получаването ѝ, като в ал. 2 са изброени задължителните реквизити, които тя следва да съдържа. Наличието на отправена покана е задължителна процесуална предпоставка за законосъобразност на действията на органа по изпълнението, като липсата на такава опорочава съответното действие на органа по изпълнението и води до неговата отмяна като незаконосъобразно. Основната функция на поканата е да се даде възможност на длъжника да изпълни доброволно задължението си, преди да се пристъпи към принудителното осъществяване на разпоредените с административния акт правни последици, но в случаите когато този срок и указанието за последиците от неговото неспазване се съдържат в самото изпълнително основание, изпращането на

допълнителна покана за доброволно изпълнение не е необходимо.

В конкретния случай поканата за доброволно изпълнение се съдържа в самото изпълнително основание - Заповед № РА-20-15/03.05.2022г. на главния архитект на Столична община.

По см. на чл. 225 а, ал. 3 от ЗУТ и при липсата на доброволно изпълнение органите на общината пристъпват към принудително изпълнение, което се реализира по реда, определен в наредба на общинския съвет - Наредбата за принудително изпълнение на заповеди по чл. 195, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 от ЗУТ за поправяне, заздравяване или премахване на строежи или части от тях и заповеди по чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ за премахване на незаконни строежи или части от тях, приета с решение №330 по протокол № 63/12.06.2014 г. на Столичния общински съвет.

На основание чл. 4 ал. 4 от Наредбата след като е изтекъл срока за доброволно изпълнение от длъжника, органа по изпълнението е извършил проверка на обекта и е съставил констативен протокол- приложение № 1, в който е отразено, че Заповед № РА-20-15/03.05.2022г. на главния архитект на Столична община не е изпълнена и строежа не е премахнат.

Органа по изпълнението е предприел и следващите се изпълнителни действия по см. на чл. 6 от Наредбата, като е извършил предварително проучване относно начина на изпълнение на премахването на строежа, срока за това и необходимите средства по количествено-стойностна сметка, като е съставил и протокол по образец .

В изпълнение на Заповед № РА-20-15/03.05.2022г. на главния архитект на Столична община е спазена процедурата по уведомяване на лицата, заинтересовани от премахването на опасните сгради. На същите е дадена повече от една година доброволно да заздравят сградите и да осигурят санитарно – хигиенните условия на живущите . Жалбата е подадена срещу действие на органа по изпълнението, подлежащо на оспорване пред съда на основание чл. 294 от АПК. Подадена е от засегнато от изпълнението лице, претендиращо права върху обектите, спрямо които са извършени действията и имащо интерес от обжалване. Жалбата е подадена до административния съд по мястото на изпълнението, в срока по чл. 296, ал. 1 от АПК.

Жалбоподателят не е бил лишен от възможността доброволно да изпълни административния акт в определения за това срок, нито е налице процесуален пропуск в тази връзка. Този извод на съда се подкрепя от представените в с.з. от 13.03.2024г. с писмо с вх. № РЛН22-ТК08-237/01.06.2022 г. писмени доказателства към него - обратни разписки, описани , писмо № САГ21-ТК00-1168/28.06.2021 г. на Н. СО, район „Л.“, писмо с изх. № РЛН22-ТК00-170/21.11.2022 г. , протокол Това е кореспонденция между Н. и СО, район „Л.“, с която се изискват доказателства за връчване на заповедта . Представени са доказателства за съобщаването до собствениците, обратните разписки са представени по делото. Представено е и последващо писмо, поставено на самия имот и на информационното табло на район „Л.“ за уведомяване, че със заповедта могат да се познаят всички собственици. Приложен е и протокола и писмото по делото. Това писмо РЛН22ТК00-214/19.05.2022 г. заедно с Протокол за

поставяне на съобщението на недвижимия имот и на информационното табло на район „Л.“ на 15.06.2022 г.. Представено е и молба-жалба от жалбоподателя до администрацията 2021 г за това, че същият е уведомен за започване на производството и е знаел за него. Макар да не фигурира жалбоподателя в съобщенията, съобщението за това, че е изготвена такава заповед, е поставено на имота, както е и обявено на информационното табло в СО, район „Л.“. Именно поради изложеното, съдът приема, че жалбоподателят е уведомен надлежно и възраженията в тази посока са неоснователни.

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, отнасящи се до основанията за издаване на изпълняемата заповед, както и до процесуални нарушения в производството по издаване на същата. Тези въпроси касаят не законосъобразността на оспорените действия по принудително изпълнение, а правилността на заповедта. Последната следва да се установи от съда по реда за оспорване на самата заповед. Следва да се отбележи, че по оспорване на заповедта е образувано производство пред АССГ.

Неоснователно е оплакването за липса на съобщаване на заповедта и липса на предварително надлежно връчена призовка за доброволно изпълнение, тъй като в заповедта жалбоподателя не е посочен като неин адресат. Дали липсата на такова посочване в заповедта води до нейната незаконосъобразност не е въпрос, подлежащ на обсъждане в настоящото производство. За пълнота следва да се посочи, че достатъчно основание за започване и надлежно провеждане на принудително изпълнение на заповедта е факта на издаването и. Разпоредбата на чл. 217, ал. 1 от ЗУТ допуска предварителното и изпълнение, и то следва да бъде проведено при положение, че липсват данни заповедта да е отменена от съда или от органа, нито данни допуснатото по закон предварително изпълнение да е било спряно от съда.

По така изложените правни аргументи и при преценка на критериите по чл. 146 от АПК във връзка с чл. 168 от АПК настоящата съдебна инстанция обоснова краен извод за извършване на изпълнителните действия по реда и на основанията на Наредбата на Столичния общински съвет от органа по изпълнението, образуване на изпълнително производство въз основа на влязло в законна сила изпълнително основание и изпращане и редовно връчване на поканата за доброволно изпълнение на собствениците на процесния имот. Жалбата се явява изцяло недоказана по своето основание и подлежи на отхвърляне.

Предвид изложеното и на основание чл. 298 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 76-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от И. Я. Р., чрез пълномощника му - адв. Д. Д. от САК, срещу действие на органа по принудително изпълнение, изразяващо се в

премахване на 05.10.2023 година на строеж: Сграда с идентификатор 68134.4356.234 по КККР на [населено място] с административен адрес [населено място], [улица], разпоредено със Заповед №РА-20-15/03.05.2022 година, изд. на основание чл.195, ал.6 и чл.196, ал.3 от ЗУТ на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА И. Я. Р. от [населено място] да заплати на Столична Община сумата от 150 лв/сто и петдесет лева/, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 298, ал. 4 от АПК.

СЪДИЯ: